

[Statsministeren]

tab af arbejdspladser. Vi siger, at der tværtimod er behov for på visse områder at udvide den offentlige aktivitet med projekter, der kan fremme beskæftigelsen – jobskabelsen er bare ét af dem, kollektiv trafik et andet, udbygningen af energipolitikken, bl.a. en udnyttelse af spildvarmen, naturgasanlæggene osv. Hele regeringens energipolitik, hvor energiplanen snart vil blive fremlagt, er ikke bare energipolitik, men er også beskæftigelsespolitik, for i hele tilrettelægningen tænker vi helt bevidst på, hvad der kan gøres for at skaffe arbejdspladser som led i en energipolitik.

Regeringens industripolitik, som den blev skitseret af industriministeren i foråret, vil også blive fulgt op og er også fulgt op i den åbningstale, jeg har holdt – spørgsmålet om den teknologiske udvikling inden for erhvervene, spørgsmålet om yderligere eksportfremme, en indsats, som allerede har givet positive resultater.

Det blev også sagt, at regeringen ikke havde sagt noget særligt om landbruget. Regeringen har for det første sagt noget om landbruget, men også om de forhandlinger, der er forestående. Jeg behøver heller ikke her at gentage det, men vi er stærkt optaget og alvorligt optaget af problemerne i landbruget, og vi ønsker at finde en ordning med landbrugsorganisationerne, konkret, positivt og realistisk i modsætning til alt det andet – slag i luften – som venstre i denne forbindelse jo egentlig kun kan præstere.

Når det gælder byggeriet, har regeringen også klart sagt, at det er en af årsagerne til, at vi skal finde en finansieringsform, som kan dæmme op for den negative udvikling i byggeriet, altså kapital til en rimeligere rente.

Hr. Ellemann-Jensen sagde også med en meget overlegen bemærkning, at man ikke bare kan komme her og sætte en pose billige penge frem. Hvad er det for en uhyggelig og overlegen bemærkning at gøre? Er det ikke det, man har sagt ustandselig fra venstre og de konservative: billige penge? Og så kommer der en bemærkning: en pose billige penge. Hvad er det for en bemærkning at komme med, hvis man lægger op til samarbejde – hvis man gør det – og hvis man i øvrigt står for en erhvervsfremmende politik? Jeg synes ikke, det er særlig godt, hr. Ellemann-Jensen.

Jeg er enig med hr. Niels Helveg Petersen, som harcelerede over hr. Ellemann-Jensen,

der jo siger, at det er for dårligt, at regeringen kun kan love og ikke engang kan dokumentere 50.000 arbejdspladser pr. år i de kommende år, når man ved, at hr. Ellemann-Jensens parti er kørt frem med de 140.000 arbejdspladser, tror jeg det var, uden overhovedet at have nogen konkret politik, som kan bygge et så storslået perspektiv op for alle dem, der i øjeblikket er arbejdsløse. Jeg synes også, det er for dårligt.

Ja, så var der selvfølgelig spørgsmålet om udgiftsreform. Det lyder jo blændende og fantastisk og dejligt, når hr. Ellemann-Jensen siger, at det, der er behov for, er en udgiftsreform, hvor der skal spares 20 mia kr. Jeg ved ikke, om disse 20 mia kr. bliver en fælles politik for venstre og de konservative. Vi venter jo for resten på den fælles politik fra V og K. Var der ikke noget med, at det var alternativet? Var det ikke dem, der havde løsningen? Hvor pokker er den henne? Den ene siger det ene og den anden det andet. Hvornår kommer det fælles initiativ, der virkelig er udtryk for, at vi har et alternativ her i dansk politik?

Til oplysning kan jeg sige, at jeg er enig med finansministeren i, at vi mangler et sådant alternativ. Men hvis I gør et forsøg, så kom med det og fortæl os så, hvad de løsninger, I har til de mange problemer, vi står over for, egentlig er for noget. Jeg vil sige: fortæl, fortæl, kom nu med det, dokumentér, hvad det egentlig drejer sig om!

Hr. Ellemann-Jensen var også inde på, at venstres og de konservatives politik var en politik, der ville vække slumrende kræfter. Jeg tror, han tænkte på erhvervslivet. Jeg garanterer for, at hvis der skal skæres ned for 20 mia kr., vil der blive slumrende kræfter, der bliver vækket, ikke i erhvervslivet, men i det danske samfund. Det vil falde fra hinanden, vi vil få modsætninger i vort samfund, som vi ikke ønsker i det danske samfund, og som jeg ærlig talt heller ikke tror venstre reelt ønsker. Men noget skal man jo sige, når man skal prøve på at spille alternativ; andet og mere er der ikke i det.

Jeg ved godt, at de offentlige udgifter i Danmark er store, store i forhold til bruttonationalproduktet. Heldigvis har vi et stort bruttonationalprodukt, men alligevel er de procentvis større i Danmark end i adskillige andre lande. Det sidste sammenlignelige tal, jeg kender, er, at de offentlige udgifter i 1978